

Î N C H E I E R E

17 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Mariana Pitic

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Bolfosu Sergiu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14 împotriva lui Avram Tudor și Bolfosu Sergiu, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea solidară a datoriei la plata energiei termice livrate și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Bolfosu Sergiu și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 28 octombrie 2014, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a ț ă :

La 09 iulie 2014, ÎMGFL nr. 14 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Avram Tudor și Bolfosu Sergiu, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea solidară a datoriei la plata energiei termice livrate și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza contului personal deschis la ÎMGFL nr. 14 pe numele pîrîților Avram Tudor și Bolfosu Sergiu, SA „Termocom”, în procedura planului a livrat energia termică.

Susține că odată cu deschiderea contului personal, locatarii vizați mai sus au acceptat prestarea serviciilor de către ÎMGFL nr. 14, fapt ce se confirmă prin achitarea bonurilor de plată, inclusiv a celor de utilizare a energiei termice, iar bonurile de plată pentru serviciile prestate nu au fost contestate, fapt ce indică la acordul cu calitatea serviciilor prestate.

Afirmă că pîrîții nu au achitat serviciile prestate, iar datoria formată la data de 31 martie 2014 constituie suma de 11834,51 lei pentru energia termică, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Își întemeiază acțiunea în baza dispozițiilor art. 20 din Regulamentului cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice aprobat prin hotărîrea Guvernului nr. 434 din 09 aprilie 1998, art.10, art. 17, art. 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de

la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă aprobat prin hotărîrea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, art. 8 alin. (2) lit. b), art. 512, art. 514, art. 530, art. 572, art. 575, art. 617 alin. (2) din Codul civil.

Solicită încasarea în mod solidar din contul Avram Tudor și Bolfosu Sergiu de în folosul ÎMGFL nr. 14 cu titlu de datorie suma de 11834,51 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 28 octombrie 2014, acțiunea a fost admisă, fiind încasat în mod solidar de la Avram Tudor și Bolfosu Sergiu în beneficiul ÎMGFL nr. 14 datorie în mărime de 11834,51 lei și 355,04 lei cu titlu de taxa de stat, iar în total suma de 12189,55 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015, a fost admisă cererea lui Bolfosu Sergiu, reprezentat de avocatul Cristea Valentin, cu privire la repunerea în termen a cererii de apel declarat de către Bolfosu Sergiu, s-a repus în termen apelul declarat de către Bolfosu Sergiu și s-a ridicat pricina de la examinare pentru întocmirea și anexarea la materialele dosarului a hotărîrii integrale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de către Bolfosu Sergiu și menținută hotărîrea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat prevederile art. 17 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă aprobat prin hotărîrea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, care indică că plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori gestionari sau prestatorii de servicii.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a reținut că prima instanță a stabilit corect în baza informației despre achitarea serviciilor locativ-comunale de către locatarii apartamentului nr. 32 A din str. Doina și Ion Aldea-Teodorovici, mun. Chișinău, că la situația lunii martie 2014, datoria pîrîților la plata energiei termice constituie 11834,51 lei.

Astfel, instanța de apel, reținînd că în apartamentul pe care îl dețin pîrîții cu drept de coproprietate a fost livrată energie termică în apă caldă din partea SA „Termoelectrica”, față de care ÎMGFL nr. 14 are obligația de achitare a plăților de la consumator în baza contractului, a considerat că prima instanță corect a ajuns la concluzia că în speță există un raport obligațional în baza căruia pîrîții urmează să achite solidar gestionarului fondului locativ datoria la plata energiei termice consumate în sumă de 11834,51 lei.

La 31 mai 2016, Bolfosu Sergiu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu trimiterea pricinii la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerînd-o neîntemeiată și emisă cu aprecierea arbitrară a probelor din dosar, fapt ce a dus la soluționarea greșită a litigiului.

Susține că instanței de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și nu s-a expus în privința motivelor invocate în apel.

Afirmă că nu se află în raporturi juridice cu ÎMGFL nr. 14 și nu cunoaște de unde aceasta a indicat în actele sale suprafața de 27,7 m. p. pentru care trebuie să achite energia termică.

În acest context, relevă că pricina trebuie restituită la rejudecare, pentru depunerea unei acțiuni reconvenționale cu privire la anularea chitanțelor care au servit ca temei pentru acumularea datoriilor, deoarece în aceste chitanțe este indicată o suprafață majorată care nu corespunde actelor de proprietate și datelor OCT.

La fel, indică că datoriile trebuiau calculate individual pentru spațiul ce îi revine și spațiul ce revine lui Avram Tudor, iar în hotărîrea instanței de fond urma să se indice datoriile pentru spațiul atribuit lui și care pentru spațiul atribuit lui Avram Tudor.

Consideră că procesul în cauză urma să se desfășoare pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturi procedurale.

În acest sens, insistă că nu a fost citat în mod legal la proces în instanța de fond, neavînd posibilitatea să formuleze și argumenteze suficient poziția în instanța de apel, fiind lipsit de posibilitatea înaintării unei cereri reconvenționale și prezentarea probelor suplimentare întru susținerea poziției.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel din 05 aprilie 2016 a fost expediată în adresa recurentului Bolfosu Sergiu, fapt ce se confirmă prin scrisoare de însoțire nr. 2114 (f. d. 109), fiind recepționată de recurent la 16 mai 2016 (f. d. 117).

Astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 31 mai 2016, în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bolfosu Sergiu este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bolfosu Sergiu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

De altfel, urmează a fi respinse argumentele recurentului precum că nu a fost citat legal în prima instanță, ori potrivit art. 105 alin. (5) CPC, citația sau înștiințarea adresată persoanei fizice se înmânează personal contra semnătură pe cotor, recurentul fiind citat legal, fapt ce se confirmă prin avize de recepție anexate la materialele cauzei (f. d. 30, f. d. 38).

Mai mult ca atât potrivit art. 102 alin. (4¹) CPC, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Bolfosu Sergiu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Bolfosu Sergiu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Bolfosu Sergiu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Mariana Pitic